

Κύριε, φέρε την ειρήνη στον κόσμο!

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας, Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας](#)

Κύριε, όταν ήλθε το πλήρωμα των αιώνων και βρέθηκε το σκεύος της εκλογής Σου, η αειπάρθενος κόρη, η Παναγία μας, σαρκώθηκες και έγινες, ο τέλειος Θεός, τέλειος άνθρωπος. Ήλθες στην γη, για να μας ανυψώσεις όλους στον ουρανό. Έγινες άνθρωπος, για να μας κάνεις θεούς. Τι μεγάλη τιμή για όλους μας, για όλο το ανθρώπινο γένος, αυτό που εξέπεσε από τον Παράδεισο για την εφήμερη αμαρτία!

Κύριε, τον ερχομό Σου στην γη Άγγελοι συνόδευσαν δοξολογούντες και ψάλλοντες: «Και επί γης ειρήνη». Στον ταραγμένο κόσμο ήλθες Εσύ, Κύριε, ο ειρήναρχος Θεός, για να μας φέρεις την ειρήνη. Ήλθες για να μας σταματήσεις τους πολέμους και να εξαπλώσεις την ειρήνη σε όλη την γη. Ήλθες, για να γαληνέψεις τις αγριεμένες ψυχές μας, να τις μαλακώσεις, να ειρηνεύσεις τις οικογένειες μας, τις ανθρώπινες κοινωνίες μας. Σκοπός και πόθος Σου ήταν και είναι μέσα στο πέρασμα των αιώνων η εξάπλωση της ειρήνης Σου παντού, αφού, δυστυχώς, η γη μας μαστίζεται, το γνωρίζεις καλά και κλαίς, από πολέμους, ατέλειωτες συρράξεις με εκατόμβες νεκρών και πολύ περισσότερους περίλυπους

συγγενείς, αδελφούς, φίλους, ορφανά και χήρες.

Κύριε, η ειρήνη αποτελεί το κύριο γνώρισμα της θεότητός Σου, γι' αυτό και Σε ονομάζουμε «Θεόν της ειρήνης» (Β' Κορ. ιγ' 11). Σκοπός της ενανθρωπήσεώς Σου ήταν να επιφέρεις την ειρήνη μεταξύ του Θεού Πατρός Σου και όλων μας, όλων των ανθρώπων, ειρήνη η οποία είχε διαταραχθεί από το προπατορικό αμάρτημα και από τις μετέπειτα αμαρτίες μας. Ήθελες να σταματήσουν οι πόλεμοι και να επικρατήσει ειρήνη εδώ στον κόσμο, γι' αυτό και μόλις εμφανίσθηκες αναστημένος στους μαθητές Σου, ο πρώτος λόγος Σου ήταν· «Ειρήνη υμίν» (Ιωάν. κ' 19).

Κύριε, η ειρήνη Σου, η «πάντα νούν υπερέχουσα» χαρακτηρίζεται και είναι καρπός του Αγίου Σου Πνεύματος: «Ο καρπός του Πνεύματος εστίν αγάπη, χαρά, ειρήνη..» (Γαλ. ε΄22). Έτσι, αυτοί που δεν γαληνεύουν τις ψυχές και προκαλούν σχίσματα και προστριβές δεν είναι ειρηνοποιοί, δεν είναι δικά Σου παιδιά. Σε αυτών τις καρδιές δεν έχεις θέση, έτσι, αυτοί είναι ζηλόφθονοι, εριστικοί, ακατάστατοι και ας νομίζουν ότι είναι μορφωμένοι και μεγάλοι, αφού αρέσκονται όχι στην ωραιότητα της συμπεριφοράς, αλλά στην φαυλότητα, για να θυμηθούμε τον Άγιο Ιάκωβο τον Αδελφόθεο που λέει: «Όπου ζήλος και εριθεία, εκεί ακαταστασία και παν φαύλον πράγμα. Η δε άνωθεν σοφία πρώτον μεν αγνή εστιν, έπειτα δε ειρηνική...» (Ιακ. γ΄ 16).

Κύριε, εάν μετρηθούμε όλοι μας με το μέτρο του Ευαγγελίου Σου ελάχιστοι θα βρεθούμε να Σε αγαπούμε πραγματικά. Δυστυχώς τηρούμε τους τύπους, πολλές φορές ασυνείδητα, με εκκλησιασμό και με ελεημοσύνες από το περίσσειμά μας, αλλά η διαίρεση, το σχίσμα, η φατρία οργιάζει στην καθημερινότητά μας. Η ειρήνη Σου δεν μας αγγίζει.

Κύριε, οι Άγιοι Άγγελοι κατά την γέννησή Σου πρώτα τόνισαν την δοξολογία του Θεού Πατρός Σου και ύστερα την ειρήνη στον κόσμο. «Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία» (Λουκ. β΄ 14). Εκείνοι που δεν Σε δοξάζουν με πίστη και προσευχή, έχουν διαρκείς πτώσεις στην ζωή τους και ως εκ τούτου δεν μπορούν να έχουν ειρήνη στην ψυχή. Ταραγμένη ψυχή πως μπορεί να έχει χαρά

και να προάγει την ειρήνη στον κόσμο; Ο λόγος του Αποστόλου Σου Παύλου «Αυτός γαρ εστιν η ειρήνη ημών» (Εφ. β´ 14) μας βεβαιώνει ότι όλο το Ευαγγέλιο Σου στην ουσία είναι η μόνη στον κόσμο υπάρχουσα Επιστήμη περί της Ειρήνης και η απόλυτη εφαρμογή του είναι η απόλυτη ειρήνη.

Κύριε, τα ανδρόγυνα ειρηνεύουν όταν εφαρμόζουν τον νόμο του Ευαγγελίου Σου, του Ευαγγελίου της αγάπης. Στην οικογένεια όπου δοξάζεται το όνομά Σου κυριαρχεί η τιμιότητα και η ειρήνη είναι διάχυτη παντού. Όπως η ζέστη είναι συνέπεια της φωτιάς, έτσι, και η ειρήνη είναι συνέπεια της ενθρονίσεώς Σου στις καρδιές μας, Σου του Ειρηνάρχου Θεού μας, της προτυπώσεως της αρετής. Το ίδιο συμβαίνει και με τις κοινωνίες των προσώπων. Όπου καλλιεργείται η αρετή, εκεί οι λαοί ειρηνεύουν. Όπου αυτή ταλαντεύεται η ειρήνη απομακρύνεται και οι έριδες και οι συγκρούσεις και οι πόλεμοι δίνουν το καταστροφικό τους παρόν.

Κύριε, προσωπικά δεν ειρηνεύουμε, δεν αφήνουμε τόπο στην καρδιά μας για Εσένα, ούτε σε μίαν άκρη της. Το βλέπεις, Κύριε, ότι κλαίοντας Σου το λέω, στην γη μας βασιλεύει ο τρόμος και ο φόβος, η αβεβαιότητα, η ακαταστασία.

Γιατί, όμως; Γιατί εμείς, Κύριε, θελήσαμε να δημιουργήσουμε ένα κόσμο χωρίς Εσένα, χωρίς την ειρήνη Σου, αυτή που Εσύ μας χαρίζεις, ειρήνη στις ψυχές μας, ειρήνη μεταξύ των λαών, ειρήνη στις ανθρώπινες κοινωνίες. Επιθυμία τόσο μεγάλη, αλλά και τόσο ανικανοποίητη.

Σήμερα, **Κύριε**, μόνο ειρήνη δεν θα βρείς στην γη μας. Οι σειρήνες του πολέμου ηχούν εφιαλτικά γύρω μας. Μαίνονται εμφύλιοι πόλεμοι και πόλεμοι μεταξύ εθνών με εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους να παίρνουν τον πικρό δρόμο της προσφυγιάς, χωρίς να γνωρίζουν τι θα τους τύχει στον δρόμο η που τελικά θα καταλήξουν; Θρηνούμε για τα θύματα, τους πρόσφυγες, τους άστεγους, τους λησμονημένους. Κλίνουμε, όμως, τα γόνατα και Σε παρακαλούμε με δάκρυα, Ειρήναρχε **Κύριε**: Αφόπλισε τις καρδιές μας από την κακία, γιατί με αυτή δεν επιτυγχάνεται ειρήνη, όσο και αν αποπλιστούν όλα τα έθνη. Εάν αγάπη δεν έχουμε στις καρδιές μας και χωρίς όπλα θα επιτεθούμε στους γύρω μας, με νύχια και με δόντια. Έλα, Κύριε, να μας ειρηνεύσεις, φέρε την ειρήνη Σου στην γη μας! Άλλαξε τον τρόπο ζωής μας. Αξίωσέ μας να Σε ποθούμε, να θέλουμε να γίνεις ο Κύριος της καρδιάς μας, για να μένεις μόνιμα μαζί μας, να μας ειρηνεύεις και, όχι μόνο να φαινόμαστε στους άλλους, αλλά να είμαστε πραγματικά δικοί Σου, ειρηνοποιόι, φιλάδελφοι, αλληλέγγυοι, άνθρωποι αγάπης χωρίς όρια και διακρίσεις.

<https://bit.ly/3C7A111>